

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. augusta 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **R. R. pre prečin zanedbania povinnej výživy** podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5T 83/2009, o dovolaní, ktoré podal obvinený R. R., zastúpený obhajcom JUDr. R. U., advokátom v Banskej Bystrici proti trestnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica z 1. októbra 2009, sp. zn. 5T 83/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného R. R. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Uvedeným trestným rozkazom bol obvinený R. R. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období od mesiaca marec 2004 do súčasnej doby (t.j. do 1. októbra 2009) s výnimkou mesiacov september 2004 a december 2007, si neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči dcére K. R., nar. X., synovi K. R., nar. X., synovi A. R., nar. X., napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. P 33/98, z 2. apríla 2008 bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry K. sumou po 1 000 Sk, rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. P 33/98, z 15. augusta 2000 bol zaviazaný prispievať na výživu syna K. sumou po 500 Sk, rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. 31P 147/2001, z 19. septembra 2001 bol zaviazaný prispievať na výživu syna A. sumou po 500 Sk, rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. 32P 110/2004, z 22. júna 2004 bol zaviazaný prispievať zvýšeným výživným na dcéru K. vo výške 2 000 Sk, na syna K. vo výške 1 000 Sk a na syna A. vo výške 1 000 Sk, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do

rúk matky E. D., nar. X., bytom M., pričom v mesiaci februári 2008 mohol vzhľadom na výšku čistého mesačného zárobku a na výšku životného minima na jednu dospelú osobu prispievať na deti v celkovej výške 581 Sk (19,28 €) s tým, že v dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti bolo matke detí v období od 1. mája 2005 do 28. februára 2008, priznané náhradné výživné Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v B. a za uvedené obdobie dlhoval na výživnom do rúk matky E. D. celkovú sumu 3 647,15 € (110 687,40 Sk) a na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v B., s výnimkou mesiaca december 2007, dlhoval na náhradnom výživnom celkovú sumu 4 178,48 € (125 881 Sk).

Samosudcom okresného súdu bol za to obvinenému R. uložený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Na výkon tohto trestu zaradil obvineného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 4. novembra 2009.

Obvinený R. R. prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. R. U. podal proti trestnému rozkazu okresného súdu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. i/ Tr. por., pretože podľa jeho názoru rozhodnutím prvostupňového súdu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadby a rozhodnutie bolo založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

V dôvodoch dovolania uviedol, že vyživovaciu povinnosť voči deťom si neplnil od mesiaca marec 2004, takže s poukazom na okamih, kedy vyvolal protiprávny stav, t.j. marec 2004, mal súd jeho konanie právne hodnotiť podľa ustanovenia § 213 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005.

Podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. mohol súd uložiť obvinenému trest odňatia slobody na tri roky, na rozdiel od ustanovenia § 207 ods. 3 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. umožňujúceho uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od jedného do piatich rokov.

Preto trest vo výmere 28 mesiacov považuje za trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Obvinený R. R. navrhol, aby dovolací súd po vyslovení porušenia zákona zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu a tomuto prikázal, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa v celom rozsahu stotožňuje. Navrhla, aby dovolací súd v zmysle ustanovenia § 382 Tr. por. dovolanie odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací na základe podaného dovolania zistil, že v tomto prípade nie sú splnené podmienky dovolania uvedené v § 372 Tr. por. Konkrétne v zmysle uvedeného ustanovenia oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Proti trestnému rozkazu okresného súdu obvinený R. nepodal odpor a tento nadobudol právoplatnosť. Keďže v posudzovanom prípade neprichádza do úvahy ani aplikácia ustanovenia druhej vety § 372 Tr. por., ktoré by umožňovalo obvinenému podanie dovolania napriek absencii podaného odporu, ak by riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd by rozhodol v neprospech obvineného, dovolací súd, bez preskúmania napadnutého rozhodnutia v merite veci podané dovolanie zamietol pre nesplnenie podmienok na jeho podanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 9. augusta 2011

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová